

KOMENDA GŁÓWNA PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ

ZATWIERDZIŁ

Zastępca Komendanta Głównego
Państwowej Straży Pożarnej

PROGRAM SZKOLENIA SPECJALISTYCZNEGO RATOWNIKÓW WYSOKOŚCIOWYCH KSRG

TEKST UJEDNOLICONY

tekst ujednolicony
Warszawa, 31 grudnia 2025 r.

Treści niniejszego programu, zatwierdzonego przez Komendanta Głównego PSP w dniu 28 stycznia 2025 roku, zostały ujednolicone ze względu na zmiany wprowadzone w „Zasadach organizacji nadzoru dydaktycznego nad realizacją programów kształcenia i szkolenia zatwierdzonych przez komendanta głównego Państwowej Straży Pożarnej” w dniu 31 grudnia 2025 r.

Opracowanie merytoryczne:

- Zespół Komendanta Głównego PSP do spraw ratownictwa wysokościowego

Konsultacje merytoryczne:

- Instruktorzy i starsi instruktorzy ratownictwa wysokościowego KSRG

Konsultacje metodyczne:

- Biuro Edukacji KG PSP

Ilekoć w dokumencie znajduje się zapis „utracił moc” oznacza to, że stało się to na podstawie „Zasad organizacji nadzoru dydaktycznego nad realizacją programów kształcenia i szkolenia zatwierdzonych przez komendanta głównego Państwowej Straży Pożarnej”. Tym samym aktualnych wytycznych należy szukać z załączniku nr 10 poz. 15.

Niniejszy program powstał na podstawie ewaluacji „Programu szkolenia specjalistycznego ratowników wysokościowych ksrgr” zatwierdzonego przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej w dniu 9 kwietnia 2021 r. i zastępuje wyżej wymieniony program.

Spis treści

I.	ZAŁOŻENIA DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZE	4
1.	Cel szkolenia	4
2.	Sylwetka absolwenta	4
3.	Warunki przyjęcia na szkolenie	4
4.	Uprawnienia absolwenta	5
II.	REALIZACJA PROCESU DYDAKTYCZNEGO	6
1.	Organizacja szkolenia	6
2.	Zalecenia i wskazówki metodyczne	8
3.	Plan nauczania	10
III.	TREŚCI KSZTAŁCENIA	11
1.	Zasady organizacji ratownictwa wysokościowego w ksrg – 1T	11
2.	Sprzęt ratowniczy wykorzystywany w działaniach ratownictwa wysokościowego – 2T, 4P	11
3.	Sprzęt pożarniczy w działaniach ratownictwa wysokościowego – 1T, 4P	12
4.	Charakterystyka warunków prowadzenia działań ratownictwa wysokościowego – 2T	13
5.	Techniki ratownictwa wysokościowego – 3T, 20P	13
6.	Kwalifikowana pierwsza pomoc w akcjach ratownictwa wysokościowego – 2T, 2P	15
7.	Łączność w ratownictwie wysokościowym – 1T	15
8.	BHP w ratownictwie wysokościowym – 1T	16
9.	Taktyka prowadzenia akcji ratownictwa wysokościowego – 2T, 16P	16
IV.	LITERATURA	19
V.	ZAŁĄCZNIKI	20

I. ZAŁOŻENIA DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZE

1. Cel szkolenia

Celem szkolenia jest zapoznanie słuchacza ze sprzętem, ratowniczymi technikami linowymi oraz taktyką prowadzenia działań ratowniczych – wykorzystywanymi w ratownictwie wysokościowym (bez użycia śmigłowca) w ksrg.

2. Sylwetka absolwenta

Po ukończeniu szkolenia słuchacz powinien:

- a) w sferze poznawczej:
 - opisywać zasady organizacji ratownictwa wysokościowego w ksrg,
 - opisywać zasady bezpieczeństwa podczas prowadzenia działań ratowniczych na wysokości,
 - opisywać budowę, zasadę działania oraz kontroli bieżącej i konserwacji sprzętu ratownictwa wysokościowego,
 - opisywać zasady budowy, doboru oraz obsługi technik i układów do zaistniałych sytuacji,
 - opisywać zasady taktyki stosowanej w ratownictwie wysokościowym w zakresie ogólnym i w odniesieniu do typowych wariantów akcji ratowniczych,
- b) w sferze praktycznej, umieć:
 - dobierać sprzęt do zastosowanych technik,
 - obsługiwać sprzęt ratownictwa wysokościowego,
 - kontrolować na bieżąco i konserwować sprzęt ratownictwa wysokościowego,
 - budować i obsługiwać układy ratownicze,
 - stosować założenia taktyki w ratownictwie wysokościowym,
 - świadomie stosować zasady bezpieczeństwa podczas działań ratownictwa wysokościowego,
- c) w sferze motywacyjnej, mieć ukształtowane postawy:
 - odpowiedzialności w zakresie przestrzegania zasad bezpieczeństwa działań w ratownictwie wysokościowym,
 - przekonania o roli ratownictwa wysokościowego w skutecznym przeprowadzeniu akcji ratowniczych w sytuacjach tego wymagających, po prawidłowo przeprowadzonej ocenie sytuacji ratowniczej.

3. Warunki przyjęcia na szkolenie

Warunkiem przyjęcia na szkolenie jest skierowanie, którego wzór określa załącznik nr 1, potwierdzające określone w skierowaniu wymagania.

Na szkolenie słuchacz przyjeżdża ze strojem (adekwatnym do warunków pogodowych) i sprzętem zgodnym z wymogami „Minimalnego wyposażenia indywidualnego ratownika wysokościowego” (załącznik nr 5, tabela pierwsza, „Zasady organizacji ratownictwa wysokościowego w ksrg”).

W szkoleniu mogą również uczestniczyć przedstawiciele innych służb, na zasadach określonych przez organizatora szkolenia, z zastrzeżeniem, że osoby te po zakończeniu szkolenia nie otrzymują tytułu ratownika wysokościowego KSRG, a jedynie zaświadczenie o ukończeniu szkolenia.

4. Uprawnienia absolwenta

Absolwent szkolenia otrzymuje tytuł ratownika wysokościowego KSRG oraz posiada uprawnienia do wykonywania zadań z zakresu ratownictwa wysokościowego w ramach działań prowadzonych przez specjalistyczne grupy ratownictwa wysokościowego ksrg (bez użycia śmigłowca).

Absolwent szkolenia może prowadzić zajęcia z doskonalenia zawodowego dla członków specjalistycznych grup ratownictwa wysokościowego ksrg.

II. REALIZACJA PROCESU DYDAKTYCZNEGO

1. Organizacja szkolenia

- a. Szkolenie realizowane jest przez:
 - szkołę Państwowej Straży Pożarnej,
 - ośrodek szkolenia komendy wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej.
- b. Zajęcia na szkoleniu mogą prowadzić instruktorzy i starsi instruktorzy ratownictwa wysokościowego KSRG.
- c. Osobą odpowiedzialną za prawidłową realizację szkolenia jest kierownik szkolenia. Do jego zadań należy:
 - wybór kadry dydaktycznej,
 - opracowanie, w porozumieniu z kadrą dydaktyczną, szczegółowego planu szkolenia,
 - uzgodnienie z właścicielami zasad korzystania z obiektów / terenów,
 - przygotowanie sprzętu niezbędnego do realizacji zajęć,
 - zapewnienie niezbędnego transportu dla całej grupy szkoleniowej w przypadku realizacji szkolenia poza placówką szkoleniową,
 - weryfikacja sprzętu przywiezionego przez uczestników szkolenia,
 - utracił moc,
 - prowadzenie nadzoru nad realizacją programu szkolenia,
 - przygotowanie dokumentacji szkoleniowej.
- d. Podstawą organizacji procesu dydaktycznego jest plan nauczania. Podstawową formą nauczania jest lekcja, której odpowiada jedna godzina dydaktyczna trwająca 45 minut. Dopuszcza się łączenie dwóch jednostek lekcyjnych.
- e. Na realizację programu przewidziano **69 godzin dydaktycznych**:
 - zajęcia dydaktyczne – 61 godzin dydaktycznych,
 - egzamin – 8 godzin dydaktycznych.
- f. Zaleca się, aby zajęcia dydaktyczne realizowane były w dziennym wymiarze do 10 godzin dydaktycznych, z czego maksymalnie 8 godzin zajęć praktycznych.
- g. Warunkiem ukończenia szkolenia jest zaliczenie egzaminu końcowego składającego się z dwóch części – teoretycznej i praktycznej.
- h. Warunkiem przystąpienia do części teoretycznej egzaminu końcowego jest obecność na min. 90% zajęć dydaktycznych, w tym na 100% zajęć praktycznych.
- i. Część teoretyczna egzaminu końcowego przeprowadzana jest w formie testu składającego się z 10 zadań zamkniętych i 3 otwartych. Za każdą prawidłową odpowiedź można uzyskać: 1 pkt za zadania zamknięte, do 3 pkt za zadania otwarte. Zadania przygotowuje organizator szkolenia na podstawie uzgodnień z komisją egzaminacyjną. Zaliczenie testu wymaga uzyskania min. 70% maksymalnej liczby punktów możliwych do zdobycia.
- j. Warunkiem przystąpienia do części praktycznej egzaminu końcowego jest zaliczenie części teoretycznej.
- k. Część praktyczna egzaminu końcowego polega na sprawdzeniu umiejętności obsługi sprzętu i znajomości linowych technik ratowniczych. Jest ona realizowana na podstawie zestawu zadań obejmujących:
 - obsługę sprzętu ratowniczego,
 - budowę układów ratowniczych,

- obsługę układów ratowniczych.
- l. Zadania dla części praktycznej egzaminu przygotowuje organizator szkolenia na podstawie uzgodnień z komisją egzaminacyjną. Zaliczenie tej części wymaga uzyskania min. 70% maksymalnej liczby punktów możliwych do zdobycia.
- m. Podstawą oceny końcowej egzaminu praktycznego są zarówno czynniki warunkujące bezpieczeństwo podczas wykonywania zadań egzaminacyjnych, jak i sprawność ich wykonywania.
- n. Do oceny obydwu części egzaminu końcowego stosuje się skalę: zaliczył – nie zaliczył.
- o. Niezaliczenie którejkolwiek części egzaminu skutkuje niezaliczeniem egzaminu końcowego.
- p. W razie niezdania egzaminu końcowego, słuchacz ma prawo do egzaminu poprawkowego, jednak nie później niż w ciągu 1 roku od zakończenia szkolenia.
- q. Do egzaminu poprawkowego bez powtarzania szkolenia można przystąpić tylko raz.
- r. W razie nieprzystąpienia do egzaminu końcowego z uzasadnionej przyczyny, słuchacz może przystąpić do egzaminu w dodatkowym terminie, jednak nie później niż w ciągu 1 roku od zakończenia szkolenia.
- s. Słuchacz może przystąpić do egzaminu, o którym mowa w lit. p oraz r, u organizatora szkolenia lub w innym miejscu, w którym realizowane jest przedmiotowe szkolenie.
- t. Egzamin przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez organizatora szkolenia.
- u. Z przeprowadzonego egzaminu sporządza się protokół zawierający informacje o składzie komisji, terminie i miejscu przeprowadzenia przedsięwzięcia, zadaniach sprawdzających, uczestnikach oraz wynikach.
- v. Do przeprowadzenia egzaminu poprawkowego stosuje się zasady określone dla egzaminu końcowego.
- w. Słuchacze, którzy ukończyli szkolenie otrzymują zaświadczenie, którego wzór określa załącznik nr 2.

2. Zalecenia i wskazówki metodyczne

- a. Zajęcia teoretyczne powinny być organizowane dla całej grupy słuchaczy.
- b. utracił moc.
- c. Na pierwszych zajęciach prowadzący szkolenie ma obowiązek przedstawić słuchaczowi:
 - program i zalecaną literaturę,
 - zasady realizacji programu i zaliczenia szkolenia oraz sposób bieżącej kontroli wyników nauczania.
- d. W rozkładzie zajęć dydaktycznych należy uwzględnić korelację tematyczną.
- e. W trakcie szkolenia należy zapewnić warunki do realizacji celu głównego oraz celów szczegółowych m. in. poprzez:
 - przestrzeganie zasad nauczania,
 - łączenie metod asymilacji wiedzy z metodami samodzielnego dochodzenia do wiedzy.
- f. Prowadzący zajęcia, w trakcie realizacji tematów przewidzianych w planie nauczania powinni zwracać szczególną uwagę na:
 - poprawną terminologię,
 - wykorzystywanie do ćwiczeń tylko sprzętu sprawnego pod względem technicznym,
 - poprawne wykonywanie czynności,
 - kształtowanie pożądanych umiejętności oraz koniecznych nawyków.
- g. utracił moc.
- h. Prowadzący zajęcia może nie dopuścić, aby słuchacz korzystał podczas szkolenia ze swojego indywidualnego sprzętu (który wykorzystywany jest w macierzystej jednostce), jeżeli budzi on wątpliwości w aspekcie sprawności czy aktualnego badania / przeglądu.
- i. Kadra dydaktyczna powinna stale śledzić przepisy, rynek wydawniczy oraz prasę fachową w celu aktualizowania materiałów niezbędnych do realizacji programu.
- j. W ocenianiu bieżącym dopuszcza się indywidualizację wynikającą ze specyfiki szkolenia i indywidualnych koncepcji dydaktycznych prowadzącego.
- k. W trakcie realizacji szkolenia powinna być dokonywana ocena osiągnięć słuchaczy. Zaleca się stosowanie takich metod kontroli osiągnięć słuchaczy jak pytania ustne czy zadania praktyczne.
- l. Zajęcia teoretyczne powinny być realizowane w pomieszczeniach zapewniających odpowiednie warunki higieny szkolnej oraz wyposażonych zarówno w proste, jak i techniczne środki dydaktyczne.
- m. Zajęcia praktyczne powinny odbywać się, z zapewnieniem niezbędnego sprzętu, w miejscach, które umożliwiają ich sprawną i bezpieczną realizację.
- n. Zajęcia praktyczne powinny być prowadzone na różnych obiektach pozwalających przybliżyć specyfikę działania specjalistycznych grup ratownictwa wysokościowego tj.: na budynku wysokim, w ciasnej przestrzeni zamkniętej z rozwinięciem pionowym (studnia, szyb techniczny, jaskinia pionowa, itp.), konstrukcji stalowej zewnętrznej (słup energetyczny kratownicowy, dźwig lub zewnętrzna stalowa część komina), obiektach naturalnych lub sztucznych z pionową ścianą. Różnica poziomów odcinka ratowniczego transportu poszkodowanego powinna wynosić co najmniej 15 m. Dobór obiektów powinien być dokonany przez organizatora szkolenia w miarę możliwości w taki sposób,

aby znalazły się tam również obiekty odpowiadające specyfice obszaru działania szkolonych ratowników

- o. Zajęcia praktyczne należy poprzedzić instruktażem wstępnym, w trakcie, którego prowadzący zapoznaje słuchaczy z tematyką i celem ćwiczeń, ze sprzętem używanym do realizacji ćwiczenia, omawia ich przebieg oraz przypomina zasady bezpieczeństwa pracy.
- p. W toku ćwiczeń prowadzący kontroluje poprawność wykonania powierzonych zadań, a w razie zauważenia nieprawidłowości, na bieżąco koryguje błędy w ramach instruktażu indywidualnego bądź grupowego.
- q. W instruktażu końcowym (po zakończeniu zajęć praktycznych) prowadzący powinien podsumować zajęcia, przeanalizować najczęściej popełniane błędy, wskazać ich źródło oraz sposób prawidłowego wykonania czynności.
- r. Szczegółowe zalecenia dotyczące realizacji treści kształcenia zawarte są w uwagach przy poszczególnych tematach.

3. Plan nauczania

Lp.	Temat	Liczba godzin		
		T	P	R
1.	Zasady organizacji ratownictwa wysokościowego w ksrg	1	-	1
2.	Sprzęt ratowniczy wykorzystywany w działaniach ratownictwa wysokościowego	2	4	6
3.	Sprzęt pożarniczy w działaniach ratownictwa wysokościowego	1	4	5
4.	Charakterystyka warunków prowadzenia działań ratownictwa wysokościowego	2	-	2
5.	Techniki ratownictwa wysokościowego	3	20	23
6.	Kwalifikowana pierwsza pomoc w akcjach ratownictwa wysokościowego	2	2	4
7.	Łączność w ratownictwie wysokościowym	1	-	1
8.	BHP w ratownictwie wysokościowym	1	-	1
9.	Taktyka prowadzenia akcji ratownictwa wysokościowego	2	16	18
RAZEM:		15	46	61

T – zajęcia teoretyczne, P – zajęcia praktyczne, R – razem

III. TREŚCI KSZTAŁCENIA

1. Zasady organizacji ratownictwa wysokościowego w ksrg – 1T

Materiał nauczania:

Przepisy regulujące zagadnienia ratownictwa wysokościowego w ksrg. Struktura ratownictwa wysokościowego w ksrg. Organizacja i funkcjonowanie specjalistycznej grupy ratownictwa wysokościowego (SGRW). Struktura funkcjonowania SGRW – samodzielnie podejmującej zadania i działania ratownicze, jak i w ramach większych związków taktycznych.

Cele szczegółowe:

W wyniku realizacji tematu słuchacz powinien:

- wskazać i omówić dokumenty normujące funkcjonowanie ratownictwa wysokościowego w ksrg,
- opisać strukturę ratownictwa wysokościowego w ksrg,
- omówić organizację i funkcjonowanie SGRW,
- opisać strukturę funkcjonowania SGRW podejmującej działania ratownicze samodzielnie lub w ramach większych związków taktycznych (działania na własnym odcinku bojowym).

2. Sprzęt ratowniczy wykorzystywany w działaniach ratownictwa wysokościowego – 2T, 4P

Materiał nauczania:

Budowa, charakterystyka, zasady użytkowania, kontroli i konserwacji sprzętu ratowniczego. Przyrządy wykorzystywane w linowych układach ratowniczych. Sprzęt wykorzystywany do ewakuacji osób. Sprzęt wykorzystywany do tworzenia punktów stanowiskowych.

Cele szczegółowe:

W wyniku realizacji tematu słuchacz powinien:

- opisać charakterystyki techniczne, przeznaczenie i zasady użytkowania sprzętu ratowniczego,
- omówić zasady kontroli i konserwacji sprzętu ratowniczego,
- dobrać przyrządy w zależności od stosowanych układów ratowniczych i technik ratownictwa wysokościowego,
- przygotować sprzęt ratownictwa wysokościowego do działań,
- ocenić prawidłowość przygotowania i obsługi sprzętu ratownictwa wysokościowego przez innego ratownika,
- przeprowadzić kontrolę bieżącą stanu technicznego sprzętu,
- przeprowadzić konserwację sprzętu zgodnie z zaleceniami producenta zawartymi w instrukcji obsługi.

Uwagi dotyczące realizacji tematu:

Sprzęt ratowniczy wymagany na zajęciach praktycznych zawiera załącznik nr 3. Instruktor prowadzący może zdecydować o wprowadzeniu do zajęć praktycznych innego sprzętu ratowniczego, co należy uzależnić od możliwości czasowych, dostępu do sprzętu, jego praktycznych walorów w ratownictwie wysokościowym oraz praktyki stosowania go w ratownictwie wysokościowym.

3. Sprzęt pożarniczy w działaniach ratownictwa wysokościowego – 1T, 4P**Materiał nauczania:**

Drabiny przenośne wykorzystywane w straży pożarnej. Drabiny mechaniczne, podnośniki hydrauliczne, dźwigi. Sprzęt ochrony układu oddechowego, mierniki skażenia, wentylatory. Szczególne warunki bhp podczas wykorzystania sprzętu pożarniczego w działaniach ratownictwa wysokościowego.

Cele szczegółowe:

W wyniku realizacji tematu słuchacz powinien:

- omówić wykorzystanie drabin przenośnych do prowadzenia działań ratownictwa wysokościowego,
- wykorzystać drabiny mechaniczne (podnośniki, dźwigi) do prowadzenia działań ratownictwa wysokościowego,
- wykorzystać drabiny przenośne w działaniach ratownictwa wysokościowego jako elementy pomocnicze (punkty stanowiskowe),
- przeprowadzić działania z zakresu ratownictwa wysokościowego w sprzęcie ochrony układu oddechowego,
- wykorzystać sprzęt ochrony układu oddechowego, mierniki skażeń oraz wentylatory w działaniach ratownictwa wysokościowego, w szczególności podczas akcji w zagłębieniach terenu, studniach,
- przedstawić i zastosować zasady bhp, podczas prowadzenia działań ratownictwa wysokościowego z użyciem sprzętu pożarniczego.

Uwagi do realizacji tematu:

Instruktor prowadzący zajęcia może w oparciu o własną wiedzę i doświadczenie omówić inne rodzaje i typy sprzętu.

Szczególne uwagi należy zwrócić na wykorzystanie drabin mechanicznych, podnośników hydraulicznych, dźwigów oraz drabin przenośnych jako punktów stanowiskowych.

4. Charakterystyka warunków prowadzenia działań ratownictwa wysokościowego – 2T

Materiał nauczania:

Obiekty sztuczne w działaniach ratownictwa wysokościowego. Obiekty naturalne w działaniach ratownictwa wysokościowego. Działania prowadzone w ciasnych przestrzeniach, obiektach zagrożonych wybuchem lub o podwyższonej temperaturze. Działania prowadzone zimą i latem.

Cele szczegółowe:

W wyniku realizacji tematu słuchacz powinien:

- wymienić rodzaje obiektów sztucznych oraz podać ich charakterystykę w kontekście warunków jakie stwarzają do prowadzenia działań ratownictwa wysokościowego,
- wymienić rodzaje obiektów naturalnych oraz podać ich charakterystykę w kontekście warunków jakie stwarzają do prowadzenia działań ratownictwa wysokościowego,
- omówić specyfikę prowadzenia działań w ciasnych przestrzeniach,
- omówić specyfikę prowadzenia działań w obiektach zagrożonych wybuchem,
- omówić specyfikę prowadzenia działań w otoczeniu o podwyższonej temperaturze,
- omówić specyfikę prowadzenia działań zimą i latem,
- scharakteryzować zagrożenia występujące w różnych miejscach prowadzenia działań ratownictwa wysokościowego i sposoby przeciwdziałania im.

Uwagi do realizacji tematu:

Podczas prowadzenia zajęć należy omówić charakterystyczne obiekty sztuczne: budynki wysokie, dachy, kratownice, słupy, maszty, kominy, turbiny wiatrowe, żurawie wieżowe, studnie, koleje linowe krzeselkowe / gondolowe / kabinowe oraz naturalne: jaskinie, drzewa, kamieniołomy, wykopy i wyrobiska, obiekty skalne. Należy skupić się na specyfice prowadzenia działań oraz występujących zagrożeniach charakterystycznych dla danego obiektu.

Od podstaw należy omówić zagadnienia związane z obiektami, z którymi słuchacze nie mieli wcześniej doświadczeń. Szczególne miejsce można poświęcić obiektom występującym na terenie działania specjalistycznej grupy ratownictwa wysokościowego, z której rekrutują się słuchacze szkolenia.

Podczas realizacji tematu można przedstawić charakterystykę działań na przykładzie analizy wybranych akcji ratowniczych.

5. Techniki ratownictwa wysokościowego – 3T, 20P

Materiał nauczania:

Dobór i wykorzystanie stanowisk ratowniczych na potrzeby poszczególnych układów ratowniczych, z uwzględnieniem istniejących warunków prowadzenia działań. Dobór i prowadzenie autoasekuracji i asekuracji ratowników podczas prowadzenia działań ratowniczych przez SGRW. Techniki linowe do ewakuacji:

- układy ratownicze do opuszczania,

- ewakuacja poprzez zjazd z uszkodzonym,
- układy ratownicze do wciągania: bloker, ruchomy bloczek, wielokrążek podstawowy 3:1, wielokrążek 4:1, balans,
- wciągarki,
- kolejki linowe (tyrolki) i liny kierunkowe.

Zastosowanie techniki dwóch lub jednej liny podczas opuszczania i wyciągania. Zasady przygotowania uprząży ewakuacyjnych i noszy do ewakuacji osób uszkodzonych. Techniki ochrony lin w układach ratowniczych: umiejscowienie stanowiska ratowniczego, rolki krawędziowe, osłony, podkładki i odciągi (bloczki). Techniki zmiany kierunku transportu: podczas opuszczania i wyciągania oraz „przejście” węzła w układzie do opuszczania i do wyciągania. Autoratownictwo.

Cele szczegółowe:

W wyniku realizacji tematu słuchacz powinien:

- zdefiniować pojęcia: asekuracji, autoasekuracji, techniki dwóch i jednej liny,
- dobrać i wykorzystać stanowiska na potrzeby poszczególnych układów ratowniczych, uwzględniając istniejące warunki terenowe w miejscu prowadzenia działań,
- dobrać oraz poprowadzić autoasekurację i asekurację dla ratowników działających w składzie SGRW,
- zbudować i obsłużyć układy do ewakuacji w technikach linowych:
 - układy ratownicze do opuszczania,
 - układy do ewakuacji poprzez zjazd z uszkodzonym,
 - układy ratownicze do wciągania: bloker, ruchomy bloczek, wielokrążek podstawowy 3:1, wielokrążek 4:1, balans,
 - wciągarki,
 - kolejki linowe (tyrolki) i liny kierunkowe,
- zastosować technikę dwóch lin,
- zastosować technikę jednej liny,
- przygotować uprząże ewakuacyjne i nosze do transportu osób ewakuowanych w zależności od stanu ewakuowanego i zastosowanej techniki ewakuacji,
- dobrać i zastosować ochrony lin w układach ratowniczych: umiejscowienie stanowiska ratowniczego, rolki krawędziowe, osłony, podkładki i odciągi (bloczki),
- przeprowadzić operację zmiany kierunku transportu: podczas opuszczania i wyciągania oraz „przejście” węzła w układzie do opuszczania i do wyciągania,
- przeprowadzić autoratownictwo osoby znajdującej się na linach w technice dwóch i jednej liny.

Uwagi do realizacji tematu:

Opuszczanie lub wyciąganie uszkodzonego należy realizować poprzez zastosowanie techniki dwóch i jednej liny. Podczas realizacji tego tematu należy rozpocząć nauczanie od techniki dwóch lin, a następnie przejść do techniki jednej liny.

Podczas nauczania budowy kolejki linowej (tyrolki) oraz liny kierunkowej można przedstawić rozbudowanie układu 3:1 do 5:1.

Przy nauczaniu technik z wykorzystaniem wciągarki, należy stosować technikę dwóch lin. Autoratownictwo należy zrealizować poprzez opuszczenie lub wyciągnięcie uszkodzonego z górnego stanowiska.

6. Kwalifikowana pierwsza pomoc w akcjach ratownictwa wysokościowego – 2T, 2P

Materiał nauczania:

Charakterystyka obrażeń osób poszkodowanych w akcjach ratownictwa wysokościowego. Przygotowanie do ewakuacji poszkodowanego. Ewakuacja poszkodowanego. Ochrona, opieka i monitorowanie stanu poszkodowanego w miejscu trudno dostępnym i podczas ewakuacji. Współpraca ratowników z ZRM podczas akcji ratownictwa wysokościowego. Zachowania ludzi w sytuacji zagrożenia związanego z ekspozycją lub ograniczoną przestrzenią. Sposoby wsparcia psychicznego.

Cele szczegółowe:

W wyniku realizacji tematu słuchacz powinien:

- omówić obrażenia typowe dla osób poszkodowanych w akcjach ratownictwa wysokościowego,
- omówić zasady i sposoby zabezpieczania poszkodowanego na miejscu zdarzenia w typowych obrażeniach i warunkach prowadzenia działań ratownictwa wysokościowego,
- opisać czynności związane z przygotowaniem osoby poszkodowanej do ewakuacji,
- omówić zadania ratownika towarzyszącego poszkodowanemu w trakcie transportu,
- omówić zasady współpracy ratowników SGRW z ZRM,
- współpracować z ZRM,
- zabezpieczyć poszkodowanego w miejscu zdarzenia,
- przygotować poszkodowanego do ewakuacji w uprząży ewakuacyjnej lub noszach uwzględniając jego stan psychofizyczny,
- omówić zachowanie się ludzi w sytuacji zagrożenia związanego z ekspozycją lub ograniczoną przestrzenią,
- udzielić wsparcia psychicznego poszkodowanemu przed i podczas ewakuacji (ochrona, opieka, kontrola stanu).

Uwagi do realizacji tematu:

W miarę możliwości należy zapewnić udział w tych zajęciach ratownika medycznego jako wykładowcy współprowadzącego.

Omówione podczas tych zajęć elementy ratownictwa medycznego należy stosować podczas pozorowanych akcji ratowniczych. Przynajmniej jedna pozorowana akcja ratownicza powinna zawierać całą procedurę medyczną, wybraną przez instruktora, w zależności od rodzaju dostępnego obiektu oraz ewentualnie obecności na zajęciach ratownika medycznego.

7. Łączność w ratownictwie wysokościowym – 1T

Materiał nauczania:

Znaczenie łączności w ratownictwie wysokościowym. Sposoby i środki łączności: radiowa, przewodowa, gestowa. Zasady prowadzenia łączności w ratownictwie wysokościowym.

Cele szczegółowe:

W wyniku realizacji tematu słuchacz powinien:

- omówić znaczenie łączności w ratownictwie wysokościowym,
- wymienić sposoby i środki łączności szczególnie przydatne w ratownictwie wysokościowym,
- przedstawić podstawowe zasady prowadzenia łączności w ratownictwie wysokościowym.

8. BHP w ratownictwie wysokościowym – 1T

Materiał nauczania:

Zasady BHP w ratownictwie wysokościowym w świetle obowiązujących przepisów. Wpływ cech osobowości ratownika na bezpieczeństwo własne i osób ratowanych. Przygotowanie psychofizyczne ratownika. Wyszkolenie i doświadczenie zawodowe ratownika.

Cele szczegółowe:

W wyniku realizacji tematu słuchacz powinien umieć:

- omówić zasady BHP w ratownictwie wysokościowym,
- omówić wpływ cech osobowości ratownika na bezpieczeństwo własne i osób ratowanych,
- omówić wpływ sprawności psychofizycznej ratownika na bezpieczeństwo,
- omówić wpływ doświadczenia zawodowego ratownika na bezpieczeństwo.

9. Taktyka prowadzenia akcji ratownictwa wysokościowego – 2T, 16P

Materiał nauczania:

Przyjęcie zgłoszenia z uwzględnieniem specyfiki prowadzenia działań ratownictwa wysokościowego. Wybór drogi i sposobu dotarcia do miejsca zdarzenia. Techniki pokonywania trudności w docieraniu ratowników do miejsca zdarzenia (poszkodowanego). Zabezpieczenie poszkodowanego i miejsca zdarzenia. Współpraca ratowników na stanowiskach i odcinkach ratowniczych. Zwinięcie odcinków ratowniczych, stanowisk i sprzętu. Zabezpieczenie miejsca, obiektu, terenu objętego działaniem ratowniczym.

Cele szczegółowe:

W wyniku realizacji tematu słuchacz powinien umieć:

- wyjaśnić znaczenie dla prowadzenia działań z zakresu ratownictwa wysokościowego specyficznych cech sposobu przyjęcia zgłoszenia, znajomości terenu i obiektu, wywiadu i rozpoznania,
- przeprowadzić wywiad i rozpoznanie na miejscu zdarzenia,
- omówić i scharakteryzować funkcje oraz zadania w SGRW, w trakcie prowadzonych działań ratowniczych,

- wykonać zadania stosownie do pełnionych funkcji w SGRW,
- omówić techniki pokonywania trudności w docieraniu ratowników do miejsca zdarzenia, w tym wybór drogi i sposobu dotarcia do miejsca zdarzenia (poszkodowanego),
- przedstawić sposoby zabezpieczenia poszkodowanego i miejsca zdarzenia opierając się na różnych typowych warunkach prowadzenia działań ratownictwa wysokościowego,
- omówić zasady doboru sposobu ewakuacji w zależności od stanu poszkodowanego,
- wybrać drogi i sposoby dotarcia do miejsca zdarzenia,
- wybrać sposób i drogę ewakuacji,
- zwinąć odcinki ratownicze, stanowiska, sprzęt i zabezpieczyć teren objęty działaniem ratowniczym po akcji,
- kontrolować wykonywane czynności oraz ocenić przeprowadzone działania.

Uwagi do realizacji tematu:

Podczas realizacji zajęć należy przeprowadzić co najmniej pięć pełnych, realizowanych zgodnie z zasadami taktyki ratowniczej, pozorowanych akcji w formie ćwiczeń taktyczno-bojowych na wybranych obiektach. Wśród tych obiektów powinny znaleźć się:

- budynek,
- studnia (lub inny obiekt o podobnych warunkach prowadzenia działań),
- konstrukcja kratownicowa (np.: słup energetyczny kratownicowy, dźwig, maszt, zewnętrzna stalowa część komina),
- obiekt naturalny lub sztuczny z pionową ścianą,
- drzewo.

Podczas prowadzenia ćwiczebnych akcji należy połączyć poszczególne elementy ze wszystkich tematów powodując jak największe urealnienie wykonywanych ćwiczeń.

Różnica poziomów na odcinku ratowniczym powinna wynosić co najmniej 15 m.

W co najmniej jednym ćwiczeniu należy: wykorzystać technikę kolejki linowej (tyrolkę), użyć sprzętu ochrony układu oddechowego (w ciasnej przestrzeni zamkniętej), w warunkach ograniczonej widoczności, przeprowadzić ewakuację poprzez zjazd z poszkodowanym.

W co najmniej dwóch ćwiczeniach należy użyć: techniki z układem wyciągowym, techniki z układem do opuszczania, uprząży ewakuacyjnej.

W co najmniej trzech ćwiczeniach należy użyć noszy ratowniczych.

W co najmniej jednym ćwiczeniu należy przeprowadzić symulowaną akcję ratowniczą z odpowiednią pozoracją poszkodowanego umożliwiającą zastosowanie całej procedury kwalifikowanej pierwszej pomocy i dokonanie jej oceny.

W trakcie szkolenia należy wykorzystać zarówno technikę dwóch, jak i jednej liny.

Podczas wszystkich ćwiczeń należy wykorzystywać do transportu pozoranta lub manekina o proporcjonalnym ciężarze.

W czasie zajęć należy omówić charakterystyczne cechy prowadzenia akcji:

- w budynkach wielokondygnacyjnych (w tym uwzględnić możliwości działania SGRW w warunkach pożaru),
- na dachach,
- w studniach, szybach i kanałach technicznych, w kominach (wewnątrz),
- na masztach, słupach, antenach, kominach, kolejach linowych,

- *na żurawiach wieżowych,*
- *na turbinach wiatrowych,*
- *w kamieniołomach i w terenie skalnym,*
- *w jaskiniach,*
- *na drzewach,*
- *podczas klęsk żywiołowych,*
- *podczas katastrof technicznych.*

Sposoby zabezpieczenia poszkodowanego i miejsca zdarzenia należy przedstawić w różnych typowych warunkach prowadzenia działań ratownictwa wysokościowego.

Przy omawianiu przedmiotowych zagadnień można skorzystać z analiz akcji.

W trakcie realizacji tego tematu należy zasygnalizować słuchaczom zagadnienia związane ze specyfiką dowodzenia akcjami ratownictwa wysokościowego oraz zasadami rozdziału funkcji i zadań w SGRW podczas prowadzenia działań.

IV. LITERATURA

1. „Zasady organizacji ratownictwa wysokościowego w krajowym systemie ratowniczo-gaśniczym”, KG PSP.
2. Polskie Normy.
3. Instrukcje obsługi sprzętu.
4. Baza Wiedzy KG PSP <https://www.gov.pl/web/kgpsp/baza-wiedzy>.

V. ZAŁĄCZNIKI

Załącznik nr 1

.....
(pieczęć jednostki delegującej)

KARTA SKIEROWANIA

Jednostka delegująca

Nazwa

Adres

tel. / fax / e-mail

Kieruję Pana / Panią.....

(stopień, imię i nazwisko)

Nr ewidencyjny PSP*

na szkolenie specjalistyczne ratowników wysokościowych ksrg

realizowane w dniach w

Oświadczam, że kierowany / -a:

- a) posiada tytuł młodszego ratownika wysokościowego KSRG,
- b) posiada kwalifikacje ratownika, aktualne na czas trwania szkolenia, zgodne z wymaganiami określonymi w ustawie o Państwowym Ratownictwie Medycznym,
- c) posiada kartę szkolenia wstępnego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy lub zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, aktualne na czas trwania szkolenia,
- d) stawia się na szkolenie wyposażony we wskazany sprzęt ratownictwa wysokościowego z udokumentowanym aktualnym przeglądem okresowym,
- e) posiada ubiór umożliwiający realizację szkolenia, zgodny z załącznikiem nr 5 do „Zasad organizacji ratownictwa wysokościowego w ksrg”

oraz

w przypadku strażaka PSP – kierowany / -a:

- f) nie posiada przeciwwskazań do pełnienia służby na stanowiskach bezpośrednio związanych z działaniami ratowniczymi,
- g) posiada orzeczenie komisji lekarskiej lub zaświadczenie lekarskie potwierdzające okresowe badanie lekarskie, aktualne na czas trwania szkolenia.

w przypadku strażaka ratownika OSP – kierowany / -a posiada:

- f) zaświadczenie lekarskie potwierdzające możliwość udziału w działaniach ratowniczych,
- g) ważne ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków.

.....
(miejscowość, data)

.....
(podpis przełożonego uprawnionego do mianowania)**

W przypadku strażak ratownik OSP:

* - data i miejsce urodzenia

** - imię, nazwisko i pieczęć przedstawiciela Urzędu Gminy albo Naczelnika OSP.

.....
(pieczęć podłużna)

ZAŚWIADCZENIE

.....
(stopień, imię i nazwisko)

Nr ewidencyjny PSP*

ukończył ...

szkolenie specjalistyczne ratowników wysokościowych ksrg

przeprowadzone w

w okresie od r. do r.

według programu z dnia

zatwierdzonego przez

i

uzyskał... tytuł ratownika wysokościowego KSRG

....., dniar.
(miejscowość)

Nr

ORGANIZATOR

.....
(pieczęć, podpis)

* - w przypadku strażaków ratowników OSP należy podać datę i miejsce urodzenia

Lp.	Tematyka zajęć	T	P	R
1.	Zasady organizacji ratownictwa wysokościowego w KSRG	1	-	1
2.	Sprzęt ratowniczy wykorzystywany w działaniach ratownictwa wysokościowego	2	4	6
3.	Sprzęt pożarniczy w działaniach ratownictwa wysokościowego	1	4	5
4.	Charakterystyka warunków prowadzenia działań ratownictwa wysokościowego	2	-	2
5.	Techniki ratownictwa wysokościowego	3	20	23
6.	Kwalifikowana pierwsza pomoc w akcjach ratownictwa wysokościowego	2	2	4
7.	Łączność w ratownictwie wysokościowym	1	-	1
8.	BHP w ratownictwie wysokościowym	1	-	1
9.	Taktyka prowadzenia akcji ratownictwa wysokościowego	2	16	18
	RAZEM	15	46	61

T – zajęcia teoretyczne, P – zajęcia praktyczne, R – razem

utracił moc